

**Discursul ambasadorului britanic Robin Barnett  
la conferința "Impactul economic al schimbărilor climatice"**

- 13 iunie 2007 -

Doamnelor și domnilor,

Sunt încântat să mă aflu astăzi aici să vorbesc despre un subiect atât de important. Până nu demult, schimbările climatice erau de interes doar pentru miniștrii de mediu și pentru Discovery Channel. Astăzi este un subiect discutat frecvent și intens de șefii de stat și de guvern, dar și de miniștrii de externe, de apărare, de finanțe și comerț. Aceasta, pentru că au realizat că schimbările climatice reprezintă mai mult decât un aspect de mediu. De asemenea, și-au dat seama că acțiunea nu este un lux pentru momentul când celelalte priorități au fost atinse, ci un imperativ care să stea la baza tuturor priorităților.

Ne aflăm astăzi în pragul unei noi revoluții industriale: o schimbare de structură fundamentală a economiei globale. Modelul tradițional de dezvoltare economică – în care creșterea PIB-ului (Produsul Intern Brut) merge în paralel cu un consum de energie și cu emisii de carbon în creștere – este pe ducă. Nu putem continua în această direcție. Este nesustenabil din punct de vedere energetic și al securității climatice.

Pe măsură ce pompăm emisii de carbon în atmosferă, accelerăm schimbările climatice. Aceasta nu este o problemă de mediu care să îi îngrijoreze doar pe specialiștii în domeniu. Schimbările climatice au consecințe care țin de însăși existența umană. Consecințe precum inundații, foamete și boli care duc la migrații pe scară largă în zone unde există deja tensiuni. Consecințe cum ar fi seceta și modificările în culturile agricole care generează concurență mai mare pentru alimente, apă și energie în regiunile unde resursele sunt deja rare. Destabilizare economică, așa cum prognozează și Raportul Stern, la o scară nemiîntâlnită de la al doilea Război Mondial. Din păcate, și voi ați putut vedea efectele schimbărilor climatice în România, cu inundațiile și seceta din ultimii ani.

În plus față de dovezile tot mai numeroase la fața locului, avem Raportul Stern publicat la sfârșitul lui 2006. Acest studiu are un rol crucial pentru a convinge statele dezvoltate și în dezvoltare despre un aspect: în timp ce ne-am putea permite costurile legate de combaterea schimbărilor climatice acum, consecințele economice ale non-acțiunii ar fi aproape catastrofice.

Deci, care ar trebui să fie reacția noastră?

Trebuie să punem bazele unui nou model economic. Unul care folosește energia mai eficient și decuplează creșterea economică de emisiile de carbon. Un model care utilizează mai bine toate resursele.

O misiune comună pentru toate guvernele este să trimită semnalele politice adecvate pentru a motiva sectorul de afaceri să investească în tranziția globală la o economie mai curată și cu emisii reduse de carbon. Uniunea Europeană a făcut deja primul pas atunci când statele membre au stabilit, la Consiliul European de Primăvară, o țintă obligatorie pentru toată Uniunea – o reducere cu 20% a emisiilor de gaze cu efect de seră până în 2020 față de 1990. Un alt obiectiv obligatoriu a fost decis tot atunci: o contribuție de 20% din resurse regenerabile la consumul total de energie al Uniunii Europene până în 2020.

Guvernele și lumea afacerilor trebuie să înceapă însă discuțiile pe această temă și să pună bazele unui parteneriat public-privat adevărat pentru a face lucrurile să avanseze. Toate guvernele Uniunii Europene și companiile au un interes comun, dar și posibilitatea să promoveze schimbarea. Lucrând împreună în cadrul UE, vom fi pregătiți să facem față provocărilor și oportunităților pe care le aduce noua eră.

Dar acum vreau să las cuvântul experților. Vă mulțumesc.